

است. به خاطر این که هنرمندان کمی حساس و زودرنج هستند نسبت به مسائل اطراف اما علی‌رغم زودرنجی، بسیار پوست کلفت هم هستند. این باعث می‌شود وقتی در کنار هم قرار می‌گیرند، آن‌هم در نبود امکانات و محدودیت‌هایی که وجود دارد؛ بعضی مواقع از هم دلخور می‌شوند. ولی خوبی کار این است که تئاتری‌ها همیشه هوای هم را دارند و در لحظات سخت همیشه کنار هم هستند. به‌نظم تنها چیزی که الان در سیرجان خیلی کم است، پاتوق مناسبی برای هنرمندان تئاتری است. آنجایی که بتوانند همه همدیگر را ببینند، با هم تعامل داشته باشند و در کنار این هم‌اندیشی‌ها به نظرم اتفاقات شیرینی می‌افتد. دلخوری‌ها رفع و دوستی‌ها بیشتر می‌شود.

عمده‌ترین مشکلات هنرمندان تئاتر سیرجان چیست؟

عمده‌ترین مشکل هنرمندان سیرجان به نظرم عدم آموزش است. هنرمندان سیرجان به‌شدت تشنه آموزش هستند اما کمتر دنبال آن می‌روند. شاید به این دلیل که در شهرستان اساتید خبره کمتر در دسترس هستند تا افراد به آن‌ها رجوع کرده و دانش خود را بالا ببرند. عدم آموزش آکادمیک بزرگ‌ترین نقص است. خیلی از تئاتری‌ها تجربی کار می‌کنند و بیشتر، تئاتر کارمندی و کارگری وجود دارد. هنرمندان صبح‌ها جای دیگر کار می‌کنند و باقی وقت خود را به تئاتر می‌پردازند و این باعث می‌شود غم‌نان و مشکلات، اجازه ندهد آن‌طور که باید به تئاتر پرداخته شود و زیست علمی در کنار زیست تجربی برای تئاتر وجود داشته باشد. اگر این زیست علمی و زیست تجربی کنار هم اتفاق بیفتد تئاتر سیرجان می‌تواند پیشرفت خوبی کند. احساس می‌کنم به‌خاطر نبود امکانات و زیرساخت‌های درست آموزشی و فنی که داریم، در تئاتر سیرجان درجا می‌زنیم و در رکود به سر می‌بریم.

این است که هنر تئاتر روی مردم چه تأثیری می‌گذارد؟ ما انسان‌ها از جنس ارتباطیم. تئاتر یعنی ارتباط و ارتباطات هم وقتی چراغش روشن می‌شود، شادی ایجاد می‌کند؛ زندگی را بهتر می‌کند؛ فاصله‌ها را کمتر می‌کند. در جوامعی که حوادث ناگوار زیاد است، به این دلیل است که انسان‌ها از جنس ارتباط نیستند. از کودکی تربیت گروهی نشدند و عناصر ارتباطی به آن‌ها آموزش داده نشده. یکی از پیشرفته‌ترین هنرهایی که می‌تواند جوامع را نجات دهد تئاتر است. حتی سینما این قدرت را ندارد چون زیست هنری در منزل یا سالن محدود تجربه می‌شود. اما تئاتر عین زندگی و در لحظه است. تئاتر هنر والا و ارزنده اجتماعی است که از یونان باستان شروع شده و ادامه خواهد داشت و روزبه‌روز تأثیرش بیشتر می‌شود و دارد جایگاه خودش را حتی در کشورهای جهان سوم هم پیدا می‌کند و تأثیر خودش را می‌گذارد.

شما در اختتامیه ۳۳امین جشنواره تئاتر استان رتبه سوم را کسب کردید. کسب این رتبه را پیش‌بینی می‌کردید؟

من ۲۵ جشنواره استانی را شرکت کردم و در همه آن‌ها به‌عنوان کارگردان، بازیگر یا نویسنده مشارکت داشتم. هیچ‌وقت داوری را نه پیش‌بینی می‌کنم و نه برای من قابل‌پیش‌بینی است. چون داوری به‌شدت سلیقه است. ضمن این که بدون شک داورها براساس دانش و مهارتشان و با هم‌اندیشی هم، آثار را انتخاب می‌کنند. به‌همین دلیل هیچ‌وقت پیش‌بینی نمی‌کنم. این رتبه را هم پیش‌بینی نکرده بودم. حتی به آن فکر نکرده بودم که امکان دارد برگزیده شوم یا خیر. بیشتر این برای من مهم بود که کارها در کنار هم دیده شوند. جشنواره تئاتر بیشتر جشنواره هم‌اندیشی و ردوبدل کردن تجربه است. این بخش از جشنواره برای من مهم‌تر از قرائت آراء داوران است. هر چند که داوران امسال خیلی به ما لطف داشتند.

این گونه رتبه‌ها چقدر می‌تواند در انگیزش کارگردانان و هنروران تئاتر موثر باشد؟

بدون شک دلگرم‌کننده هستند. آدم خوشحال می‌شود که کارش دیده می‌شود. برایش ارج قائل می‌شوند و این که تأییدیه چند داور را می‌گیرد که خودشان دانش و مهارتی بالاتر دارند و شما را به‌عنوان یک شاگرد قبول کرده و نمره می‌دهند. بیشتر تشویق‌کننده است اما این دلیل نمی‌شود افرادی که رتبه کسب نمی‌کنند یا می‌کنند؛ خیلی خوشحال یا خیلی ناراحت شوند. به‌طور کلی هیچ موفقیتی ماندگار نیست و هیچ شکستی هم کشنده نیست. اما چیزی که بسیار مهم است و شجاعت می‌خواهد؛ ادامه دادن است. به‌همین دلیل به نظرم این رتبه‌ها علی‌رغم دلگرم‌کننده بودنشان و علی‌رغم این که آدم را خوشحال می‌کنند؛ در صورت عدم کسب رتبه هم نباید عامل ناامیدی شوند. رقابت سالم همیشه دل‌چسب است. اگر بتوان نتیجه زحمات را دید شیرین‌تر هم می‌شود.

برای آینده چه کاری را برای اجرا در نظر دارید؟

من یک سریال نوشته بودم بر اساس تاریخ سیرجان. خیلی دوست داشتم بتوانم آن را کار کنم ولی شرایط فراهم نشد. متأسفانه امکانات فراهم نبود. تاریخ ۲۰۰ ساله‌ی مردم سیرجان یک تاریخ عجیب و بسیار جذاب است. اگر دستی به سر و روی آن کشیده شود تبدیل می‌شود به یک سریال خیلی جذاب تاریخی و مخاطب‌پسند. مطمئناً بسیاری از مردم سیرجان شاید این را ندانند که چه وقایعی در ۲۰۰ سال اخیر در سیرجان اتفاق افتاده. دنبال یک بنگاه اقتصادی بودم که بتوانم این کار را کلید بزنم ولی متأسفانه نشد. اما دو کار دیگر نوشتم. یکی «مجرمی برای جزیره هنیا» برگرفته از نمایش پلیس آقای مرزوک که به‌زودی کلید می‌خورد و دیگری کاری است با عنوان «ماشو مکتونی» که آن‌هم یک نمایش کوتاه تک‌نفره است و در حال تکمیل آن هستم. در کنارش یکی دو تا کار نمایشنامه‌خوانی پرجمعیت هم دارم که با اعضای گروه تا چند وقت دیگر آن را کلید خواهیم زد.

جای چه چیزی در تئاتر سیرجان خالی است؟

غیر از امکانات زیرساختی به نظرم عدم شفافیت و عدم ارتباط بچه‌های تئاتر مساله‌ای است که این روزها کم‌رنگ‌تر شده. باینکه تئاتر خودش از جنس ارتباط